

AVENTURILE LUI PINOCCHIO

Adaptare după Carlo Collodi
Ilustrații de Emanuel Pavel

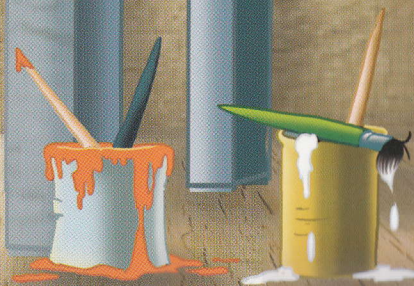
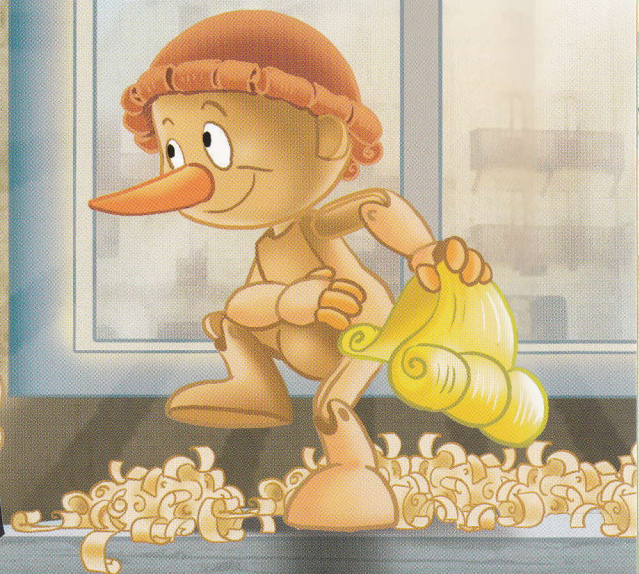

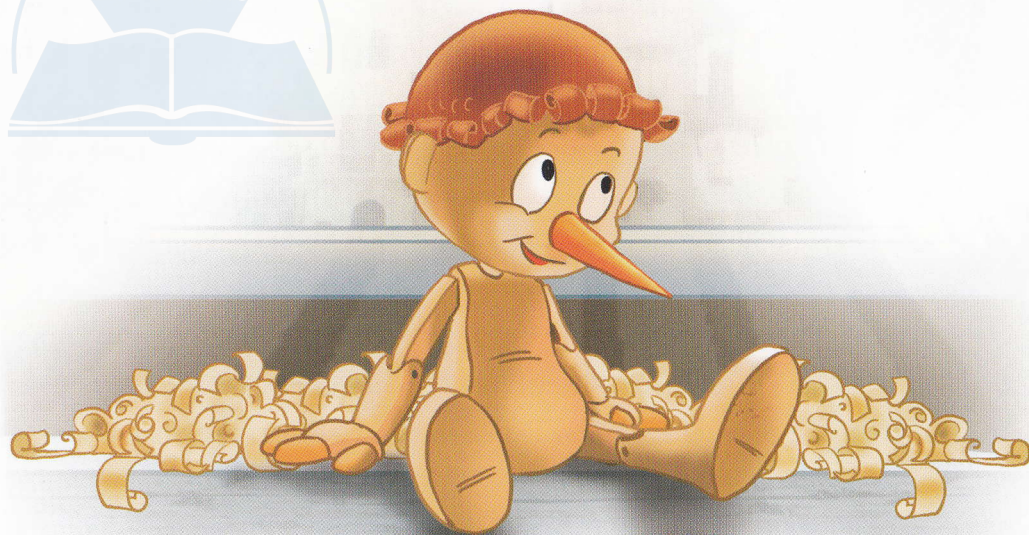
A fost odată... Într-o grămadă de lemne pregătite pentru sobă se afla o bucată de lemn cu nimic deosebită de celelalte. Bucata asta de lemn a ajuns în casa unui tâmplar bătrân pe nume Geppetto, care a început să cioplească din ea o păpușă. În timp ce lucra de zor se gândea că numele de Pinocchio i s-ar potrivi foarte bine.

Lucru ciudat, de îndată ce i-a terminat nasul, acesta a început să se tot lungească. În zadar încerca Geppetto să-l scurteze! Cu cât tăia din el, cu atât nasul creștea la loc. Și mai ciudat: când i-a cioplit gura, aceasta a început să râdă și să-l îngâne pe bătrân. Totul a devenit și mai tragic atunci când a terminat mâinile și picioarele, pentru că păpușa cea obraznică s-a repezit și i-a luat peruca din cap, apoi i-a tras și o lovitură în vârful nasului.

Cu adevărat, Pinocchio era o păpușă ciudată!

De îndată ce i s-au dezmoțit picioarele, Pinocchio a ieșit pe ușă, drept în uliță. Geppetto s-a luat după el strigând cât îl ținea gura: „Puneți mâna pe el!” Un gardian l-a prins pe Pinocchio de nas.

Trecătorii adunați lângă ei au început să discute aprins:

– Biata păpușică, pesemne primește bătaie de nu vrea să se întoarcă acasă!

– Geppetto se poartă urât cu copiii! a spus altul.

Sătul de atâta vorbărie, gardianul l-a eliberat pe Pinocchio și l-a dus pe bietul Geppetto la închisoare.

Pinocchio a hoinărit pe străzi până când i s-a făcut foame, așa că s-a întors acasă.